

Како сте могли видети по мешавини радости и забринутости на лицима ваших родитеља, дошло је време да пођете у школу

Децо драга, мили ђаци прваци,

Како сте могли видети по мешавини радости и забринутости на лицима ваших родитеља, дошло је време да пођете у школу. Е, па нека је са срећом. Школа је једна важна ствар у животу и онај ко нема школе не може ничем добром да се нада, сем да се евентуално учлани у партију или Службу, заврши пар крупних послова, па упише децу на престижне факултетете у белом свету, знајући да је школа важна.

А ви ћете, већ током прве школске године, научити да читате и пишете слова. Она нама одраслијима ових дана највише служе да сазнамо шта има ново код тета старлета, манекенки, певачица, да читамо титлове у турским серијама, као и да обратимо пажњу ко је крупним словима на насловној страни виђен да ће да лети из власти или да заврши код чика полицајца у затвору. Јербо је био неваљао. У оба случаја.

У школи ћете учити бројеве, те њихово сабирање, одузимање, дељење и множење. Ми одрасли то најчешће користимо да бисмо поделили износ плате или пензије са бројем дана у месецу, а пошто смо од тога одузели претходно сабране рачуне. И ту се углавном добије резултат који се касније помножи са хиљаду мајки мајчиних. Сад да вам не објашњавамо даље, није лепо да то у школи научите. А научићете, кад тад, сигурно.

У школи ћете сазнати и пуно тога о природи. Додуше, за коју годину ћете све морати да

учите из почетка. Као на пример да више нема лета, већ да на почетку пролећа почињу монсуни који се завршавају дан пред првих метар и по снега, који падне за преподне. Што је последица чињенице да ће за пар година нестати леда на северном и јужном полу, те да ће велики број градова на свету моћи да се посети само подморницом. И то под условом да су подморницу направили Кинези, јер ће се они тада једини бавити производњом било чега.

У школи ћете имати и друштво. Додуше, не претерано бројно, јер је у години у којој сте се ви родили Србији мало фалило да се роди дупло мање становника но што их је умрло. На шта смо се и навикли, јер је тако или слично већ двадесет и две године, па нам од тада у том смислу мањка једно пола милиона људи. Елем, и то што упознате од другова и другарица, ваља да их запамтите добро, јер је сасвим могуће да ће једна петина њих завршити у иностранству. Пошто сада сваке године дванаест хиљада младих и образованих тамо оде, а у потрази за послом који одговара њиховим дипломама. Или у потрази за послом у било ком смислу.

На часовима које ћете похађати научићете понешто и о географији... Тако ћете сазнати да су се земље нашег континента удружиле у нешто што се зове Европска унија, а што се тренутно бави балансирањем између Америке и Русије. Ако не лажу они који лицитирају са датумима, кад ви будете пунолетни наша земља ће већ пет година бити чланица те заједнице народа и држава. Под условом да та заједница буде постојала, уопште. И под још неким многим другим условима, који нам или нису још из Брисела званично саопштени или џаба да вам објашњавамо, јер сте још мали да их разумете. А ни ми старији се не сналазимо баш најбоље.

Не знамо како стоји ствар са наставним програмима страних језика, али и без њих ће вам бити доступно знање о томе како се прави селфи, како се лајкује, шерује и фолоује, шта је ин а шта је аут, шта је а шта није за хејтовање, шта је вишак између тренд, бренд и френд, те како бити кул и како је кад је све фул. То су вештине и знања без којих се не може напредовати у савременом друштву, па ако вас већ у породици о томе нису учили, школа ће помоћи. Или Гугл, зависи за коју се врсту образовања определите.

Неки од вас учиће и веронауку. Оно што је најважније на том предмету, јесте учење како се прекрстити. После се много лакше прате средства јавног информисања и вести у њима. Нама одраслима то помаже већ четврт века. А могло је и дуже, него неко време није било препоручљиво.

И то би било то. Лепо да учите, будите добри једни према другима, слушајте учитељице и учитеље, па пробајте да будете бољи од нас старијих. Није то тежак задатак, уопште: само да на изборима гласате другачије, па је и то довољно.

Више него.

(Воја Жанетић – Вечерње новости)